

eenvoudige zeskant

Een eenvoudige vlieger om mee te beginnen met zeker een heel goed vlieggedrag is de zeskant of hexagon. Het is een vlakke vlieger, dat wil zeggen er is geen sprake van een v-stelling (buiging van de horizontale ligger) en moet daarom wel een effectieve staart hebben.

Zeker als we voor het eerst met spinnaker- of polyester nylon en de naaimachine willen gaan werken, is de moeilijkheidsgraad laag. Het inbrengen van een kleurnotief of een afbeelding, is een moeilijkheidsgraad, die afhankelijk van deze keuze is. De vlieger leent zich uitstekend voor een afbeelding!

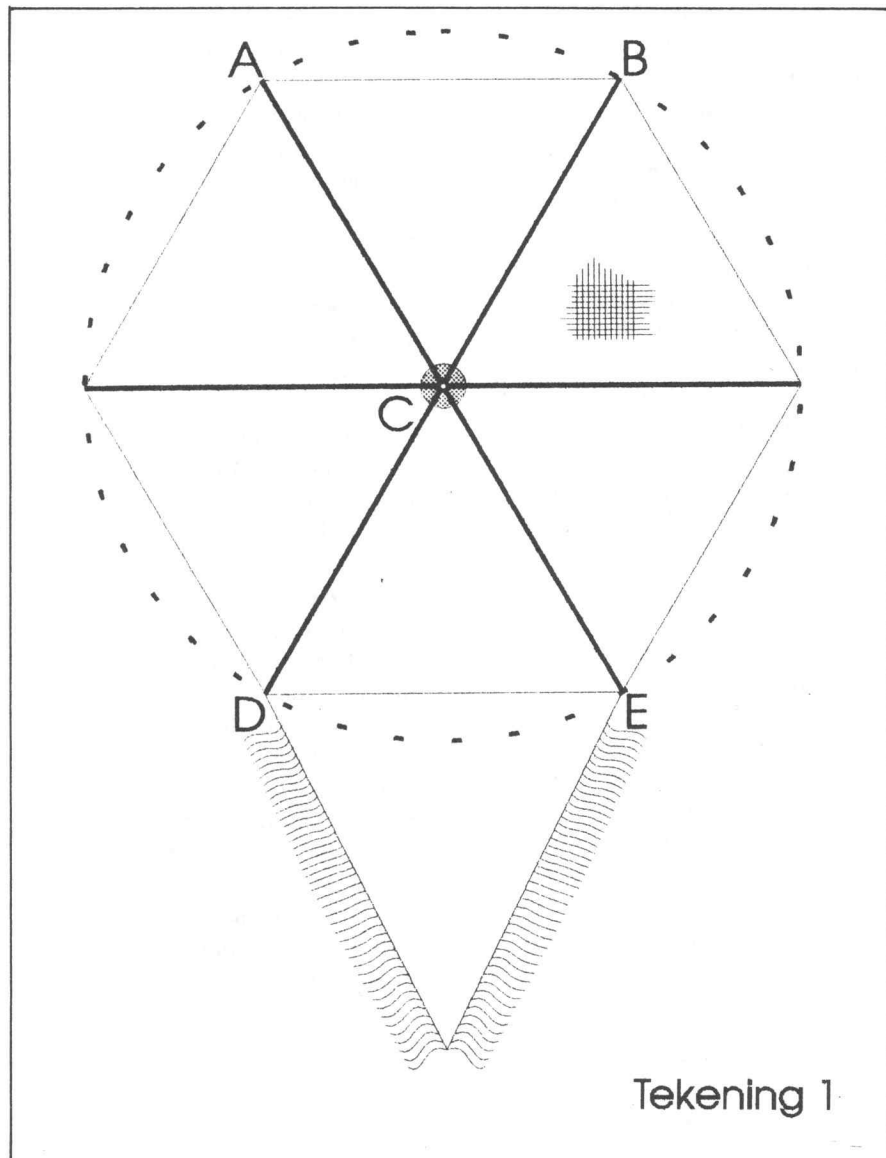
Uit het oogpunt van de eenvoud gaan we er van uit dat er geen kleurnotief of afbeelding wordt aangebracht. Een zeskant gemeten van een hoek tot de tegenover liggende hoek met een afmeting van 130 cm is een goede start. Deze vlieger kan met een 1,5 mm vliegerlijn gevlogen worden en heeft ± 10 meter staart nodig. Met deze afmeting is zo'n vlieger goed zichtbaar en is toch niet direct een kinderspeeltje. Laten we eerlijk zijn tot op de dag van vandaag zijn er nog mensen die het vliegeren alleen als kinderspel zien. We weten beter!

Dit formaat zeskant vliegt vanaf 2,5 Bft zeker tot en met 5 Bft. Bij 4 Bft en meer kunnen we ter versiering van alles aan de vliegerlijn hangen. Ik beveel bij onrustig weer een staartvlieger aan; de staart dempt veel van het onstuimig windgedrag. Ongerold is de vlieger een klein pakje van 130 cm lengte, dat vervoersvriendelijk is.

Hopelijk heb ik voldoende argumenten aangevoerd om de zeskant serieus te overwegen.

Het model.

We maken een mal van een vel papier. Neem een plat latje of strookje karton waarin een klein spijkertje of punaise steken. Op 65 cm afstand maken we klein gaatje. Leg een vel papier op een vlakke

ondergrond, prik de punaise vast, steek een potloodpunt in het gaatje en teken een grote cirkel op het papier. Op deze cirkel kunnen we precies zes x 65 cm afpassen. Verbind de gevonden zes punten met elkaar en de zeskant is gemaakt. Tekening 1.

De bouw.

Leg de mal dusdanig op de stof, dat de weefrichting (dat is het ruitjes patroon in het nylon) parallel aan de ligger loopt. Teken met zacht potlood het model op de stof over. De rand moet nog verstevigd worden. Dat kunnen we doen door de

rechte zijden met 1 cm uit te breiden en na omslaan door te stikken, of we trachten van zogenaamd zoomband een verstevigingsrand te maken. Als je daarvoor niet over een zoombandvoetje beschikt kun je het ook handmatig vouwen en er omheen vouwen. Een hulp hierbij kan een heel klein beetje lijm zijn (bijvoorbeeld Bison-col). Geef het de tijd om te drogen.

De zes hoekpunten krijgen nu een lusje waarin een ringetje is opgenomen. Ze dienen om de stokken van het frame tussen te spannen. Neem een ongerold stukje nylon, stik dat eerst door. Neem hierin een ringetje